ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

14 Μ. ΠΕΜΠΤΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960
ΠΕΡ. Β΄-ΕΤΟΣ ΙΕ΄-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4547

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΪΜΕΡΥ ΠΕΡΙΩΡΙΣΘΗ ΤΟ ΧΑΣΜΑ;

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΦΙΟΥΜΟ

Ο ΕΪΜΕΡΥ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος συνηντήθη σήμερον εἰς τὸ Κυβερνεῖον μὲ τὸν Βρεταννὸν ὑφυπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν κ. Ἐἶμερυ. Εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν δὲν παρίστατο ὁ Τουρκοκύπριος ἡγέτης Κιουτσούκ, ὁ ὁποῖος εἶχε χθὲς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μὲ τὸν Βρεταννὸν ὑφυπουργόν.

Αἱ συζητήσεις τοῦ Ἐθνάρχου μὲ τὸν κ. Ἐἶμερυ διήρκεσαν μίαν περίπου ὥραν. Οἱ δύο συνομιληταὶ ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Κυβερνείου, χωρὶς νὰ προβοῦν εἰς οἱανδήποτε δήλωσιν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους.

Ὁ κ. Ἐἶμερυ, ἐρωτηθεὶς ἐὰν ὑπάρχουν σχέδια διὰ μίαν μελλοντικὴν συνάντησιν, ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ἀπάντησιν.

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Ἐἶμερυ προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Ἁγίους Τόπους κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, φαίνεται ἀπίθανον νὰ διεξαχθοῦν νέαι συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν βάσεων πρὸ τοῦ Πάσχα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. Ὁ Βρεταννὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Προφιοῦμο ἀπαντῶν σήμερον εἰς ἐρωτήσεις βουλευτῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του περιωρίσθη ἀσφαλῶς τὸ χάσμα μεταξὺ Βρεταννίας καὶ Κυπρίων ἡγετῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκτάσεως τῶν Βρεταννικῶν βάσεων ἐν Κύπρῳ.

«Δὲν δύναμαι νὰ ἀναφέρω ἀριθμούς, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Προφιοῦμο, σχετικῶς μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν ὑπὸ Βρεταννικὴν κυριαρχίαν βάσεων ἐν Κύπρῳ, εἶμαι ὅμως εἰς θέσιν νὰ εἴπω ὅτι τὸ χάσμα ἀσφαλῶς κατέστη μικρότερον».

Περαιτέρω ἐδήλωσεν ὅτι ἔλαβεν εἰσέτι ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς σημερινῆς συναντήσεως ἐν Λευκωσίᾳ μεταξὺ τοῦ κ. Ἐἶμερυ καὶ τοῦ Μακαρίου.

Καταλήγων ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις συνεχίζονται καὶ δὲν τίθεται ζήτημα ναυαγίου αὐτῶν.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 13. Κατόπιν τῶν χωριστῶν συναντήσεων μεταξὺ τοῦ Ἐἶμερυ, τοῦ Μακαρίου καὶ τοῦ Κιουτσούκ, ἐγνώσθη ὅτι κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ περαιτέρω προσέγγισις ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐκτάσεως τῶν βάσεων.

Μετὰ τὰς συνομιλίας ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Ἐἶμερυ ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου θὰ διεξαγάγῃ συνομιλίας μὲ τὸν κ. Μὰκ Μίλλαν καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, πρὸς λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν βάσεων.

Ὁ ὑφυπουργὸς Ἀποικιῶν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κύπρον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος, ἀναμένεται δὲ ὅτι αἱ συνομιλίαι θὰ ἐπαναρχίσουν τὴν Τετάρτην τῆς Διακαινησίμου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΥΡΙΣΘΗ Ο ΠΑΠΑΣ

Πρὸς τὴν χρονογράφον μας κ. Εὔαν ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω ἐπιστολή:

«Κυρία Εὔα,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς συγχαρῶ ὁλοψύχως διὰ τὸ σημερινόν σας, 8 τρέχ. δημοσίευμά σας: «Μιὰ ἀληθινὴ Ἱστορία».

Ἀνήκω εἰς τοὺς ἀνθρώπους—χριστιανοὺς ποὺ πιστεύουν μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἡ Ἀλήθεια πρέπει νὰ λέγεται ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ χαλάσῃ ὅλος ὁ κόσμος, κατὰ τὸν φιλόσοφον Φίχτε. Τὴν Ἀλήθειαν, ἄλλως, κατῆλθε εἰς τὴν γῆν ἵνα κηρύξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστός· καὶ ἡ λέξις Ἀλήθεια ἦτο ἡ τελευταία λέξις, ποὺ εἶπε εἰς τὸν Καϊάφαν πρὶν ἢ παραδοθῇ εἰς τὸν Σταυρόν Του, μὲ τὸ χυθὲν ἀπὸ τὸν Ὁποῖον αἷμα Του καθηγιάσθη ἡ Ἐκκλησία Του καὶ ἐξηγοράσθη ἡ ἁμαρτία τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν διακηρύσσεται ἡ Ἀλήθεια δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ προκύπτουν πάντοτε ἀγαθά. Ἐν προκειμένῳ ὁ παπᾶς, πού, ἐν πνεύματι ἐκδικήσεως, ἐτεχνούργησε τὴν δυσφημιστικὴν καὶ ψευδῆ ἱστορίαν, ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρέπει νὰ ἐκβληθῇ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν προϊσταμένην του ἀρχὴν ἐπιβάλλεται νὰ ἐνεργήσῃ ταχύτατα ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν πρέπουσαν κύρωσιν. Ὡς τοιαύτη δὲ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὁριστικὴ ἀποκοπή του ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, διὰ κουράς τούτου. Ἄλλως οἱ χριστιανοί—ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας περιπτώσεις (ὄχι βέβαια ψευδοπλασίας, ὡς ἡ παροῦσα) ἀνακοινώσεως τῆς μυστικότητος τῆς ἐξομολογήσεως—δὲν θὰ προσέρχωνται εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως, ὅπως ἀπὸ μακροῦ χρόνου δυσκολεύομαι καὶ ἐγώ.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Διονύσιος Ἐπαμ. Νικολαΐδης»

ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ

Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐλάβομεν χθὲς τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Κύριε Διευθυντά,

Ἀνέγνωσα μὲ σχετικὴν καθυστέρησιν, εἰς τὸ φύλλον τῆς 9ης τρέχοντος μηνός, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία» χρονογράφημα τῆς συνεργάτιδός σας κ. Εὔας καὶ παρακαλῶ ὅπως μοὶ ἐπιτρέψητε τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις:

Τὸ περιεχόμενον τῆς δημοσιευθείσης «ἱστορίας» προεκάλεσεν, ἀσφαλῶς, ἔκπληξιν εἰς ἐκείνους ποὺ ἀνέγνωσαν αὐτό. Διότι ἀναφέρεται εἰς ἕνα ἱερέα, ὅστις, ἐπιλήσμων γενόμενος τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἐμπλακεὶς «ταῖς τοῦ βίου πραγματίαις», ἐδημιούργησε προσκόμματα καὶ σκάνδαλα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πνευματικῶν του τέκνων, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως καὶ εἰς τὸ ἀπόρρητον αὐτοῦ.

Πρὶν ὅμως ἀποφασίσῃ ἡ χρονογράφος τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγῳ «ἱστορίας», ἐβεβαιώθη ἀπολύτως, ὅτι αἱ σχέσεις ἐκεῖναι, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ, ἀπετέλουν μυστικὸν τῆς Ἐξομολογήσεως, ἢ κοινὸν μυστικὸν ὅλων, ὡς συμβαίνει συνήθως εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς; Καὶ ἐὰν μὲν ὄντως πρόκειται περὶ μυστικοῦ τῆς Ἐξομολογήσεως, κατέστησε γνωστὸν τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ εἶδεν, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα, διὰ τὸν ἐν λόγῳ ἱερέα; Ἀλλὰ καὶ ἡ περίοδος αὕτη τῆς Μ. Ἑβδομάδος, τὴν ὁποίαν ἤδη διερχόμεθα καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ πλήθη τῶν πιστῶν προσέρχονται εἰς τὴν ἱερὰν Ἐξομολόγησιν, ἡ περίοδος ἐρωτῶ αὕτη, ἦτο κατάλληλος διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς «ἱστορίας» αὐτῆς; Δὲν νομίζει ἡ χρονογράφος ὅτι δημαγωγικὸς θόρυβος καὶ ζημία εἰς τοὺς πιστοὺς δημιουργεῖται, καθ' ὅσον διὰ τῶν τοιούτων δημοσιευμάτων κλονίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς κληρικούς μας καὶ, εἰδικώτερον, πρὸς τὸ ἱερὸν Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν σημερινὴν τεταραγμένην ἐποχήν μας, ἀποτελεῖ παράγοντα ἀποκαταστάσεως ψυχικῆς γαλήνης καὶ ἠρεμίας;

Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι μέλημα καὶ σκοπὸς παντὸς κληρικοῦ πρέπει νὰ εἶναι τὸ πῶς θὰ φέρῃ εἰς ἀῖσιον πέρας τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνυπολογίστου ἀξίας διακονίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος τοῦ ἐνεπιστεύθη. Μὴ λησμονῶμεν ὅμως, ὅτι σκάνδαλα ὑπῆρχον ἀνέκαθεν. Αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν εἶπεν: «Ἀνάγκη γὰρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται» (Ματθ. ΙΗ΄ 7). Ὅταν μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὑπῆρχον καὶ ὁ προδότης, καὶ ὁ ἀρνητής, καὶ ὁ δύσπιστος, εἶναι δυνατὸν μεταξὺ τόσων χιλιάδων κληρικῶν, νὰ μὴ ὑπάρξουν καί μερικοί φορεῖς σκανδάλων;

Ὑπάρχουν λοιπὸν καὶ θὰ ὑπάρχουν. Τοῦτο ὅμως οὐδόλως σημαίνει ὅτι ὁ κλῆρος μας ἔπαυσε νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς πιστούς, ὅτι δὲν εἶναι «τὸ ἅλας τῆς γῆς» καὶ «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» καὶ «ἡ ζύμη»· ἡ ὁποία δίδει τὴν δύναμιν εἰς ὅλον τὸ φύραμα.

Ἐὰν τὸ «μηκέτι ἀλλήλους κρίνομεν» τοῦ ἀποστ. Παύλου ἔχει ἰσχὺν διὰ τὸν οἱονδήποτε, ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν ἐφαρμογὴν ἔχει διὰ τοὺς κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας. Μὴ κατακρίνωμεν λοιπὸν καὶ μὴ κτυπῶμεν, κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν αὐτούς, διότι κτυπῶμεν τὴν ψυχὴν τοῦ Λαοῦ, κλονίζομεν θανασίμως τὴν πίστιν αὐτοῦ, ἤτοι αὐτὰ τὰ θεμέλια, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ Ὀρθόδοξος Πατρίς μας καὶ ἡ Ἐκκλησία, «ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» ὁ Κύριος (Πραξ. Κ΄ 28).

Μετὰ τιμῆς
Ἰωάννης Φ. Ἀθανασόπουλος»

"ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΝΟΜΩΝ ΕΛΟΓΙΣΘΗ....."

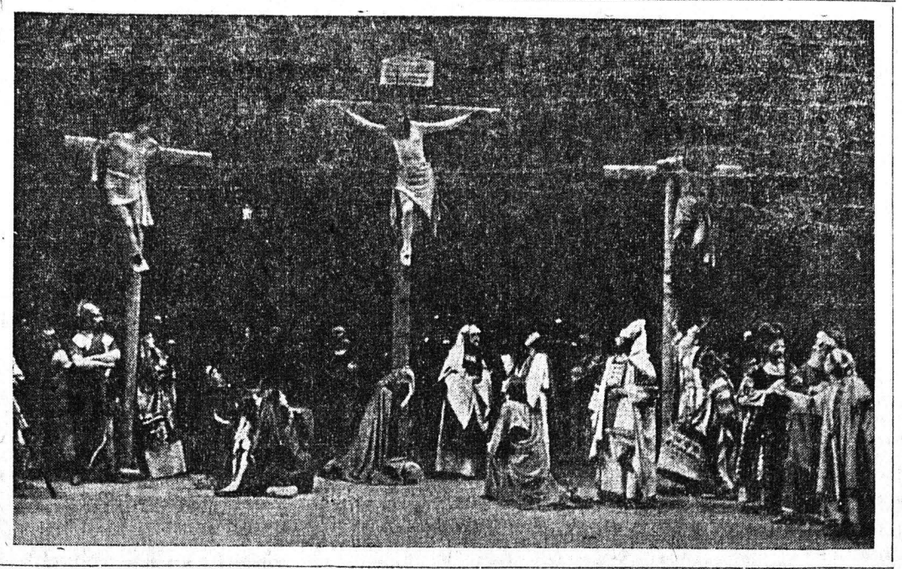

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΟΝ Ο ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΚΙΑ

Οὐά, ὁ καταλύων τὸν Ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σ' ἑαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἕκτης ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς:
— «Ἠλί, Ἠλί, λαμὰ σαβαχθανί»;

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΤΗΣ ΥΠΟΠΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΑΓΚΥΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΥΣ ΤΑΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΕΝΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΟΙ ΔΥΤ. ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΣΥΜΜΕΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ;

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 13. Ἡ κυριωτέρα ἐφημερὶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως «Ντουνιὰ» ὑπογραμμίζει σήμερον τὴν ἐπικαιρότητα καὶ χρησιμότητα τῶν προσεχῶν συναντήσεων μεταξὺ τῶν πρωθυπουργῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἡ Τουρκικὴ ἐφημερὶς προσθέτει τὰ ἑξῆς:

«Ἀναμφιβόλως τὴν ἀποψίν μας συμμερίζονται καὶ οἱ σύμμαχοί μας, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Τουρκίας δὲν μετεβλήθη ἀπὸ τοῦ 1912».

Ὁ ἀρθρογράφος, ὑπενθυμίζων ὅτι οὐδὲν πρόβλημα ὑφίσταται μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, προσθέτει ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα προσχωρήσεως τῆς Τουρκίας εἰς τὰς λαϊκὰς δημοκρατίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐφημερὶς «Τζουμχουριέτ», σχολιάζουσα τὴν προσεχῆ διάσκεψιν κορυφῆς, βεβαιοῖ ὅτι πρέπει νὰ εὐχεταί τις εἰς αὐτὴν ἐπιτυχίαν, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Μεντερὲς εἰς Μόσχαν δὲν θὰ ἦτο παρὰ ἐπίσκεψις ἐθιμοτυπικοῦ χαρακτῆρος, δεδομένου ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν διάφορον ἀπὸ ἐκείνην τῶν συμμάχων της.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ, 13. Ὁ περσικὸς Τύπος σχολιάζει σήμερον διὰ πρώτην φορὰν τὴν εἴδησιν περὶ προσεχοῦς ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν κυβερνήσεων τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Πολλαὶ ἐφημερίδες διερωτῶνται μήπως ἡ Μόσχα ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγκαινιάσῃ πολιτικὴν προσεγγίσεως πάσῃ θυσίᾳ μὲ τὰς χώρας τῆς Μ. Ἀνατολῆς, ὁπότε θὰ πρέπει νὰ ἀναμένεται ὁμοία προσπάθεια τῆς Μόσχας διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν περσοσοβιετικῶν σχέσεων.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 13. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἰνονοῦ σχολιάζων τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Μεντερὲς εἰς Μόσχαν, προέβη εἰς τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Καθ' ἣν στιγμὴν συζητοῦνται αἱ ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου συνομιλίαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης πρέπει ὅταν παρουσιάζεται εὐκαιρία νὰ ἐργαζώμεθα διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ὑφέσεως. Εὐχόμεθα ὅπως αἱ συνομιλίαι τῆς Μόσχας ἀποβοῦν ἐπωφελεῖς».

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 13. Αἱ σημεριναὶ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν περὶ προσεχοῦς εἰς Ἀθήνας ἐπισκέψεως τοῦ κ. Μεντερές. Προστίθεται ὅτι διεξάγονται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ συνομιλίαι διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ταξιδίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἀναμένεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὰ τέλη Μαΐου ἢ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 13. Ὡς ἐγνώσθη ἐνταῦθα, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Τουρκία ὑπέγραψαν σήμερον ἐν Βουκουρεστίῳ συμφωνίαν, καθορίζουσαν τὰς ἀμοιβαίας ἐμπορικὰς ἀνταλλαγὰς διὰ τὸ 1960.

MIA ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

"ΠΝΕΥΜΩΝ,,—ΡΟΜΠΟΤ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΝΕΑΝ ΣΧΕΣΙΝ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Κατόπιν τῶν ἀνακαλύψεων, ποὺ ἐπέτυχεν ἕνας πνεύμων ρομπὸτ, ἐνετάθησαν ἐν Βρεταννίᾳ αἱ ἔρευναι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σχέσιν καπνίσματος καὶ καρκίνου τῶν πνευμόνων. Δύο ἐπιστήμονες τοῦ Συμβουλίου Ἰατρικῶν Ἐρευνῶν, οἱ δόκτορες Οὐίλλιαμ Καρρούδερς καὶ Ρόμπερτ Τζόνστοουν, «ἔδωσαν» εἰς τὸ ρομπὸτ νὰ καπνίσῃ 5.000 σιγάρα. Μέσῳ αὐτοῦ εὗρον 6 οὐσίας εἰς τὸν καπνὸν τοῦ σιγαρέττου, αἱ ὁποῖαι εἶναι γνωσταὶ ὡς ἐνισχύουσαι τὴν ἐνέργειαν τῶν χημικῶν οὐσιῶν τῶν προκαλουσῶν καρκίνον, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἤδη εὑρεθῆ εἰς τὸν καπνὸν τὸν προερχόμενον ἀπὸ τὰ καπνά. Οἱ δύο ἐπιστήμονες λέγουν ὅτι αἱ οὐσίαι, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν καπνόν, ἔχει ἀποδειχθῆ ἤδη ἀπὸ μίαν ἄλλην ὁμάδα Βρεταννῶν ἐπιστημόνων, ὅτι ἔχουν ἰσχυρὰς ἰδιότητας προκλήσεως ὄγκων ὅταν ἑνωθοῦν μὲ τὰς χημικὰς οὐσίας, ποὺ εἶναι γνωστὸν ὅτι δημιουργοῦν καρκίνον. Δεδομένου ὅτι ἡ πρώτη στατιστικὴ σχέσις μεταξὺ καπνίσματος καὶ καρκίνου τῶν πνευμόνων ἀνεκοινώθη πρὸ δέκα ἐτῶν, οἱ ἐπιστήμονες ἐξετάζουν κάθε ἄτομον «καπνοῦ» τῶν καπνῶν διὰ νὰ ἀπομονώσουν τὰς χημικὰς οὐσίας, τὰς προκαλούσας καρκίνον. Τώρα διεξάγονται πειράματα διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν αἱ 6 οὐσίαι, αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι ἀπὸ τὸν πνεύμονα ρομπὸτ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς χημικὰς οὐσίας τὰς προκαλούσας καρκίνον τοῦ καπνοῦ, δημιουργοῦν καρκίνους εἰς τὰ ζῶα.

Ἀπὸ τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ,,
Ἕνα ἱστορικοκοινωνικὸν ἀνάγνωσμα
ποὺ θὰ συναρπάσῃ, θὰ τέρψῃ καὶ θὰ διδάξῃ:
ΡΩΜΗ 306—326 μ. Χ.
ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ
ΚΡΙΣΠΟΣ ΚΑΙ ΦΑΥΣΤΑ
Τὸ δραματικὸ τέλος ἑνὸς εἰδυλλίου τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Ρώμης Φαύστας καὶ τοῦ Καίσαρος προγόνου της, Κρίσπου
Τοῦ ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
● Τὸ «Κρῖσπος καὶ Φαῦστα» εἶναι ἕνα ἀνάγνωσμα, στὶς γλαφυρὲς σελίδες τοῦ ὁποίου παρελαύνουν: Ἡ Ρωμαϊκὴ ἱστορία, ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία, τὰ ὄργια τῶν Ρωμαίων κοσμοκρατόρων, οἱ διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν, ἔρωτες, μίσοι, πάθη, κοινωνιολογία κλπ.
● Ἡ Αὐτοκράτειρα Φλαβία—Μαξιμιάνα—Φαῦστα, ἡ δούλη Ἄσπα, ὁ Καῖσαρ Κρῖσπος καὶ τὸ τραγικὸν τέλος των.
● Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βόννης κ. Δ. Τσάκωνας, χαρακτηρίζων τὸν συγγραφέα τοῦ ἔργου κ. Χρ. Ἀναστασόπουλον ὡς τὸ «Παιδὶ—Θαῦμα» καὶ τὸ «γράψιμό του πολὺ δυνατό», γράφει:
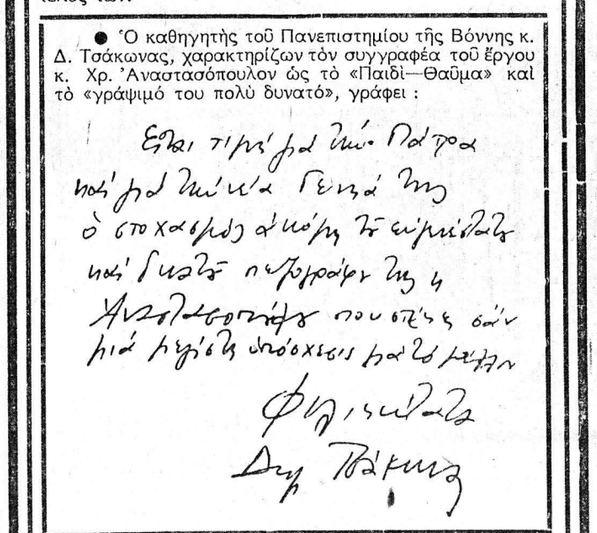
Τὸ νέον μας ἀνάγνωσμα, γραμμένο εἰδικῶς διὰ τὴν «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ» ἀπὸ τὸν κ. ΧΡ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ θὰ γοητεύσῃ καὶ θὰ διδάξῃ
Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ ΠΑΣΧΑ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ,,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΣΥΡΦΕΤΟΣ

Τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΚΟΥΡΑ

Φανατισμένη ἀνθρωπομάζα: Αὐτὸ τὸ θέαμα ἔδινε ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς τὶς παραμονὲς τοῦ Θείου Δράματος. Μία τεράστια δύναμι, χωρὶς βούλησι καὶ λογικό, κινητοποιημένη ἀπὸ τὸ ἔξαλλο πάθος τῶν ἐπιτηδείων, ὥρμησε ἀσύγκρατητη καὶ ξετρελλαμένη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι καταπληκτικό, πῶς κατώρθωσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, αὐτὴν τὴν ἀπέραντη τρικυμισμένη θάλασσα τῶν θαυμαστῶν τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ ὅλο καὶ ὠγκοῦτο καὶ ἐφούσκωνε ἀπὸ ἐκπλήξεις καὶ φαινόμενα παράδοξα, νὰ τὴν μετατρέψουν σὲ ὄργανο τῶν καταχθονίων των σχεδίων.

Χθὲς τὰ θυσίαζαν ὅλα γιὰ τὸν Ραββὶ καὶ σήμερα ζητᾶνε τὴ θυσία τοῦ Ἰδίου. Ἡ ἀστάθεια καὶ ἀβουλία τοὺς παρέδωσεν στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τοῦ Διδασκάλου.

Τὸ πείραμα τῶν δολοπλόκων γραμματέων, φαρισαίων, ἱερέων, ἀρχιερέων καὶ ὅλης τῆς ἀτέλειωτης πολύμορφης καὶ πολυσύνθετης ἀριστοκρατίας τῶν νομομαθῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἐπέτυχε καλά. Ὁ ἄκριτος καὶ ἄβουλος συρφετὸς ἔγινε ὁριστικὰ ὄργανο στὰ προφητοκτόνα χέρια των. Ἡ φωτιὰ ἄναψε καὶ τὸ λαμπάδιασμα καὶ τριζοβόλημα τοῦ πάθους διέλυσε τὴ γαλήνη, ποὺ ἡ νύκτα εἶχε σκορπίσει παντοῦ. Ἕνας ὑπόκωφος κρότος, μουρμουρητά, ποδοβολητά, λαμπάδες ἀπὸ βρώμικα λίπη, κουρέλια, ξύλα, δαδιά, ἐσκόρπιζαν γύρω τὸν ἀποπνιχτικό τους καπνό. Μὲ μαχαίρια, τσεκούρια, ρόπαλα καὶ μὲ ὅ,τι ἄλλο μποροῦσαν πρόχειρα νὰ ὁπλίσουν τὰ λασπωμένα τους χέρια, ξεκίνησαν... μικροί, μεγάλοι, ξυπόλητοι, ποδεμένοι, μισόγυμνοι, κουρελήδες, ὅλο τὸ κατακάθι τῆς ἀγορᾶς, οἱ τεμπέληδες τῶν καφενείων, οἱ ξενύχτηδες, οἱ γλεντζέδες, οἱ ἀπόφοιτοι τῶν φυλακῶν, μαζὶ μὲ τὴν κλίκα τῶν Φαρισαίων, Σαδδουκαίων, Ἀρχιερέων, ὅλο τὸ παρδαλὸ συνονθύλευμα τοῦ λαοῦ, ποὺ τὸ ἀνακάτεψαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραήλ τόσο ἐπιδέξια, μὲ στρατὸ καὶ ὑπηρέτες, ὑπῆρξε τὸ τιμητικὸ (!) ἀπόσπασμα τῆς συλλήψεως τοῦ Ἰησοῦ.

Θριαμβολογοῦντες, ἀλαλάζοντες, τὸν ἔσπρωξαν δεμένο μέσα ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ σοκάκια χωρὶς τὴν παραμικρὴ διαμαρτυρία τοῦ Συλληφθέντος. Ἕνα ἀδιάκοπο χαλάζι ἀπὸ βρισιές, εἰρωνεῖες, ἐμπαιγμούς, σωστὸ πανδαιμόνιο, ξέσπασμα κάθε βρωμιᾶς καὶ κατωτερότητος, ἔκανε τὴν ἀτμόσφαιρα ἐξαιρετικὰ ἀποπνικτική. Ἄλλοτε σύροντας καὶ ἄλλοτε σπρώχνοντας, ὡδήγησαν τὸν Ἰησοῦ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων.

Ἄγρυπνοι, νηστικοί, παρακολουθοῦσαν κάθε διαδικασία ἀπὸ τὸν Ἄννα στὸν Καϊάφα, στὸν Ἡρώδη, στὸν Πιλάτο. Φώναζαν, οὔρλιαζαν... Ὕψωναν γροθιὲς ἀπειλητικές, σκορποῦσαν κονιορτό, κτυποῦσαν τὴν γῆ. Εἶχαν ἀφηνιάσει ἀπὸ τὸ μεθύσι τῆς ἐκδικήσεως. «Ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν»... ἦτο ὁ ἀλαλαγμὸς τοῦ συρφετοῦ.

Ἔτσι ἔκαμψαν κάθε ἀντίστασι τοῦ Πιλάτου. Τώρα τὸ θῦμα εἶναι δικό τους. Ὁδηγεῖται, χωρὶς ἄλλες καθυστερήσεις, στὴ σφαγή.

Ὁ σταυρὸς εἶναι τὸ τέρμα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχή. Τέρμα γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ἀρχὴ γιὰ τὸν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ ἐτελείωσε τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου—Πατέρα καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἄρχισε ἡ τραγωδία ἑνὸς λαοῦ.

«Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν», εἶπαν. Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Ὁ Ἰησοῦς ἐξήτησε τὴν συγχώρησι, ἀλλὰ ὁ οὐράνιος Πατὴρ ἐπέβαλε τὴν ποινή. Ὁ Ἰσραὴλ ἀκόμη περιπλανᾶται...

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΥΠΟΓΕΙΑΙ ΑΤΟΜΙΚΑΙ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΣΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. Ὡς ἀνεκοινώθη ἐπισήμως σήμερον ἐνταῦθα, μελετᾶται ἡ ἐκλογὴ τόπου δι' ὑπογείους ἀτομικὰς ἐκρήξεις εἰς τὴν Κορσικήν.

Ο κ. ΣΚΕΦΕΡΗΣ ΑΦΙΧΘΗ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἀφίχθη χθὲς ἐνταῦθα καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξ